

همایش ملی مطالعات و پژوهش های علمی علوم انسانی

نهاد برگزار کننده همایش: موسسه قانون یار با حمایت معنوی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه
سردبیر علمی و مسئول برگزاری همایش: دکتر بهنام اسدی شماره مجوز: ۴۸۵۳-۷۸۸۶۴
سال برگزاری همایش: ۱۳۹۷ شماره مقاله: ۸۹۵/۷۳۳ رده بندی کنگره: الف ۵۹۱/۲

جایگاه فقهی اختیار طلاق در قانون مدنی و اهل سنت

محدثه نقی زاده

چکیده

طلاق در اصطلاح شرعی ازاله قید نکاح با صیغه مخصوص است، چنانکه در کتب فقهی آمده، ایقاع و به دست زوج می باشد. در این میان، سوالی که به ذهن متبادر می شود این است که آیا در شرع مقدس، اختیار مرد در طلاق کاملاً نامحدود است؟ و از طرف دیگر، آیا زوجه هم می تواند خواهان انهاء زوجیت شود؟ مواد ۱۱۲۰ تا ۱۱۵۷ قانون مدنی اولین مقررات تدوین شده در زمینه انحلال نکاح در حقوق ایران به شمار می رود که در سال ۱۳۱۳ به تصویب شورای ملی رسید. این مقررات که غالباً از فقه امامیه یا همان فقه جعفری (ع) گرفته شده بود کاملاً با موازین اسلامی مذهب شیعه همخوانی داشته است. در این راستا با توجه به اذله شرعی و آراء و نظرات فقهای عظام، اختیار طلاق بطور ویژه اختصاص به مرد نداشته، بلکه مشترک بین زوجین می باشد و اختیار مرد هم در طلاق نامحدود نمی باشد. آنچه مختص مرد است، اجرای صیغه طلاق است که فعل انحصاری زوج می باشد. زن نیز می تواند با درج شرط وکالت بنحو مطلق یا مشروط در ضمن عقد نکاح خود را مطلقه سازد و یا متوسل به خلع شود و نیز در موارد غیبت شوهر، یا استکفاف و عجز او از پرداخت نفقه و نیز در موارد عسر و حرج با رجوع به دادگاه و با حکم دادگاه خود را مطلقه سازد.

واژگان کلیدی: اختیار طلاق، ازدواج، طلاق، حقوق زن، عسر و حرج